

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale di Rovigo (Италия) на 18 август 2011 г. — Наказателно производство срещу Md Sagor

(Дело C-430/11)

(2012/C 25/44)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Rovigo

Страна в главното производство

Md Sagor

Преюдициални въпроси

1. С оглед на принципите на лоялно сътрудничество и на полезно действие на директивите, допускат ли членове 2, 4, 6, 7 и 8 от Директива 2008/115/ЕО⁽¹⁾ възможността гражданин на трета страна, незаконно пребиваващ на територията на държава членка, да бъде наказан с имуществена санкция, заменена с домашен арест като наказателноправна санкция, единствено поради незаконното му влизане и престой, още преди да е налице неизпълнение на заповед за извеждане, издадена от административния орган?
2. С оглед на принципите на лоялно сътрудничество и на полезно действие на директивите, допускат ли членове 2, 15 и 16 от Директива 2008/115/ЕО възможността, след приемането на директивата, държава членка да приеме норма, която предвижда възможността гражданин на трета страна, незаконно пребиваващ на територията на държавата членка, да бъде наказан с имуществена санкция, заменена с подлежащо на незабавно изпълнение експулсиране като наказателноправна санкция, без да се спазват предвидената в директивата процедура и правата на чужденеца?
3. Допуска ли принципът на лоялно сътрудничество по член 4, параграф 3 ДЕС прилагането на национална правна норма, приета в срока за транспониране на дадена директива, която има за цел да заобиколи или във всички случаи да ограничи приложното поле на директивата и какви мерки трябва да предприеме съдът ако установи наличието на подобна цел?

⁽¹⁾ ОВ L 348, стр. 98.

Преюдициално запитване, отправено от Gerechtshof te Amsterdam (Нидерландия) на 10 октомври 2011 г. — UPC Nederland BV/Gemeente Hilversum

(Дело C-518/11)

(2012/C 25/45)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Gerechtshof te Amsterdam

Страни в главното производство

Жалбоподател: UPC Nederland BV

Ответник: Gemeente Hilversum

Преюдициални въпроси

1. Попада ли в материалния обхват на новата регулаторна рамка [за електронните съобщителни мрежи] услуга, която се изразява в разпространение по кабел на свободно достъпни радио- и телевизионни програми и за доставката на която се правят както разходи за пренос, така и плащания към радио- и телевизионни организации и дружества за колективно управление на авторски права във връзка с таксите за оповестяване на съответното съдържание?
2. А. Предвид либерализирането на сектора на далекосъобщенията и целите на новата регулаторна рамка, включително предвидената от нея строга процедура по координиране и консултиране, която трябва да бъде прилагана, преди националният регулаторен орган да получи (изключителното) правомощие да предприема действия по отношение на таксите за крайните потребители чрез мярка за ценови контрол, продължава ли Gemeente [Hilversum] да има правомощието (задачата) да защитава общите интереси на жителите на тази община, предприемайки действия по отношение на таксата за крайните потребители чрез клауза за ограничение на тази такса?
Б. Ако отговорът е отрицателен, допуска ли новата регулаторна рамка прилагането на клаузата за ограничение на таксата, договорена от Gemeente при продажбата на нейната кабелна мрежа?
3. Ако отговорът на въпрос 2 А и Б е отрицателен, се поставя следният въпрос:

В положение като настоящото има ли публичен орган като Gemeente (и) задължение за лоялно сътрудничество съгласно правото на Съюза, ако при договарянето и последващото прилагане на клаузата за ограничение на таксата този орган не изпълнява публичноправни функции, а действа в рамките на правомощие, предоставено от гражданското право (вж. и въпрос 6 А)?

4. В случай че новата регулаторна рамка е приложима, а Gemeente има задължение за лоялност съгласно правото на Съюза:
А. Задължението за лоялност съгласно правото на Съюза във връзка с новата регулаторна рамка (и нейните цели), включително предвидената от нея строга процедура по координиране и консултиране, която трябва да бъде прилагана, преди националният регулаторен орган да получи правомощието да предприема действия по отношение на таксата за крайните потребители чрез мярка за ценови контрол, допуска ли възможността Gemeente да прилага клаузата за ограничение на таксата?

- Б. Ако това не е така, отговорът на въпрос 4 А различен ли е за периода след *letter of serious doubt*, в което Комисията изразява сериозни съмнения за съвместимостта на предлагания от [независимия орган по пощи и далекосъобщения] ОРТА ценови контрол с целите на новата регулаторна рамка, описани в член 8 от Рамковата директива, вследствие на което ОРТА се отказва да приеме въпросната мярка?
5. А. Представлява ли член 101 ДФЕС разпоредба от обществен ред, която националният съд трябва служебно да приложи извън пределите на спора по смисъла на членове 24 и 25 от *Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering* [Нидерландски граждански процесуален кодекс, наричан по-нататък „Rv“]?
- Б. При утвърдителен отговор, с оглед на кои установени в производството обстоятелства съдът трябва служебно да провери дали член 101 ДФЕС е приложим? Този съд има ли подобно задължение и в случай че — след като на страните е дадена възможност да изразят становище по въпроса — тази проверка (евентуално) води до допълване на фактите по смисъла на член 149 Rv?
6. Ако член 101 ДФЕС трябва да се приложи извън очертаните от страните предели на спора, от установените в настоящото производство факти — предвид (целите на) новата регулаторна рамка, прилагането ѝ от ОРТА и от Европейската комисия, и уеднаквяването на използвани в новата регулаторна рамка понятия като „значителна пазарна сила“ и „определяне на съответните пазари“ със сходни понятия на европейското право на конкуренция — възникват следните въпроси:
- А. Трябва ли *Gemeente*, при продажбата на кабелната ѝ мрежа и при сключеното от нея в тази връзка споразумение за ограничаване на таксата, да се разглежда като предприятие по смисъла на член 101 ДФЕС (вж. и въпрос 3)?
- Б. Трябва ли клаузата за ограничение на таксата да се разглежда като очевидно ограничение по смисъла на член 101, параграф 1, буква а) ДФЕС, както е определено в Известието на Комисията относно споразуменията с незначителен ефект, които не ограничават съществено конкуренцията (*de minimis*) (2001/С 368/07, точка 11; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 4, стр. 26)? При утвърдителен отговор, налице ли е по тази причина съществено ограничение на конкуренцията по смисъла на член 101, параграф 1 ДФЕС? При отрицателен отговор, за отговора имат ли значение изложените обстоятелства във въпрос 6 Г (вж. по-долу)?
- В. Ако клаузата за ограничение на таксата не представлява очевидно ограничение, ограничавана ли тя конкуренцията (именно) защото:
- националният орган за защита на конкуренцията е постановил, че UPC не е злоупотребило с господстващото си положение, прилагайки (по-високи) такси за извършването на идентични услуги на разпространението по кабел на основния пакет на същия пазар,
 - в своето *letter of serious doubt* Комисията е изразила сериозни съмнения за съвместимостта на регулирането (*ex ante* чрез ценови контрол) на таксите на крайните потребители за услуги като разпространението от UPC по кабел на основния пакет с целите, описани в член 8 от Рамковата директива? Има ли за отговора значение обстоятелството, че след като ОРТА получава *letter of serious doubt*, се отказва да упражни ценови контрол?
- Г. Договорът, в който е включена клаузата за ограничение на таксата, ограничавана ли съществено конкуренцията по смисъла на член 101, параграф 1 ДФЕС (и) с оглед на обстоятелството, че:
- съгласно новата регулаторна рамка UPC следва да се разглежда като предприятие със значителна пазарна сила (Известие *de minimis*, точка 7),
 - почти всички нидерландски общини, които през 90-те години на XX век са продали своите кабелни мрежи на кабелни оператори — сред които е UPC — са запазили в договорите си правомощия относно определянето на таксите за основния пакет (Известие *de minimis*, точка 8)?
- Д. С оглед на обстоятелството, че:
- съгласно новата регулаторна рамка UPC трябва да се разглежда като предприятие със значителна пазарна сила,
 - ОРТА е провел процедурата по консултиране на европейско равнище — която съгласно новата регулаторна рамка трябва да бъде следвана, когато дадена планирана мярка ще засегне търговията между държавите членки — във връзка с мярката за ценови контрол относно услуги като разпространението на основния пакет по кабел от кабелен оператор със значителна пазарна сила като UPC,
 - към съответния момент стойността на договора е 51 милиона NLG (около 23 милиона евро),

— почти всички нидерландски общини, които през 90-те години на XX век са продали своите кабелни мрежи на кабелни оператори — сред които е UPC — са запазили в договорите си правомощия относно определянето на таксите за основния пакет,

трябва ли да се счита, че договорът, в който е включена клаузата за ограничение на таксата, (евентуално) засяга в съществена степен търговията между държавите членки по смисъла на член 101, параграф 1 ДФЕС, както по-конкретно е определено в Насоките относно понятието за засягане на търговията, което се съдържа в членове 81 и 82 от Договора (ОВ С 101, 2004 г., стр. 81; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 4, стр. 149)?

7. Предвид новата регулаторна рамка и изразените от Комисията в *letter of serious doubt* сериозни съмнения за съвместимостта на (ex ante) регулирането на таксите за крайните потребители с целите на правото на конкуренция, има ли националният съд все още правомощие съгласно член 101, параграф 3 ДФЕС да обяви наложената съгласно член 101, параграф 1 ДФЕС забрана за неприложима спрямо клаузата за ограничение на таксата? Има ли за отговора значение обстоятелството, че след като ОРТА получава *letter of serious doubt*, се отказва да упражни планирания ценови контрол?

8. С оглед на обстоятелствата към момента на сключване на договора (начало на либерализирането на сектора на далекосъобщенията) и последващото развитие в сектора на далекосъобщенията, включително влизането в сила на новата регулаторна рамка и сериозните възражения по този повод от страна на Комисията срещу приемането на мярка за ценови контрол, допуска ли европейската санкция нищожност съгласно член 101, параграф 2 ДФЕС известен толеранс от гледна точка на действието ѝ във времето?

Преюдициално запитване, отправено от Oberster Gerichtshof (Австрия) на 12 октомври 2011 г. — Amazon.com International Sales Inc. и др./Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte Gesellschaft mbH

(Дело C-521/11)

(2012/C 25/46)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Amazon.com International Sales Inc., Amazon EU Sàrl, Amazon.de GmbH, Amazon.com GmbH, in Liquidation, Amazon Logistik GmbH

Ответник: Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte Gesellschaft mbH

Преюдициални въпроси

1. Налице ли е „справедливо обезщетение“ по смисъла на член 5, параграф 2, буква б) от Директива 2001/29/ЕО, когато

(а) притежателите на права по смисъла на член 2 от Директива 2001/29/ЕО имат право на справедливо възнаграждение, което следва да се предави единствено чрез организация за колективно управление на авторски права по отношение на лицата, пуснали за първи път в обращение възмездно и с търговска цел на територията на страната информационни носители, годни за възпроизвеждане на произведенията на притежателите на права,

(б) това право не зависи от обстоятелството дали пускането на информационните носители в обращение се извършва чрез доставката им на други търговци, на физически или на юридически лица за използването им с търговска цел или на физически лица за лично ползване,

(в) като обаче лицето, което въз основа на разрешение от притежателя на съответното право, ползва информационния носител за възпроизвеждане или го реекспортира преди продажбата му на крайния ползвател, има право на възстановяване на платеното възнаграждение от организацията за колективно управление на авторски права?

2. При отрицателен отговор на въпроса по точка 1.:

2.1. Налице ли е „справедливо обезщетение“ по смисъла на член 5, параграф 2, буква б) от Директива 2001/29/ЕО, когато посоченото във въпроса по точка 1, буква а) право съществува само при пускане в обращение на информационните носители чрез доставката им на физически лица, които ги използват за възпроизвеждане за лични цели?

2.2. При утвърдителен отговор на въпроса по точка 2.1.:

Следва ли до доказване на противното да се приема, че пуснатите в обращение чрез доставката им на физически лица информационни носители се използват за възпроизвеждане за лични цели?

3. При утвърдителен отговор на въпроса по точка 1. или на въпроса по точка 2.1.:

От член 5 на Директива 2001/29/ЕО или от други разпоредби на правото на Съюза следва ли, че правото на изплащане на справедливо обезщетение, което следва да бъде предявено чрез дадена организация за колективно управление на авторски права, не съществува, ако организацията за колективно управление на авторски права е задължена по закон да не изплаща половината от постъпленията [от получените обезщетения] на притежателите на права, а следва да предоставя тези средства на социални или културни институции?

4. При утвърдителен отговор на въпроса по точка 1. или на въпроса по точка 2.1.:

Допуска ли член 5 на Директива 2001/29/ЕО или друга разпоредба от правото на Съюза съществуването на право на изплащане на справедливо обезщетение, което следва да бъде предявено от дадена организация за колективно управление на авторски права, ако в друга държава членка — макар и най-вероятно в противоречие с правото на Съюза — вече е изплатено справедливо възнаграждение за пускането в обращение на информационните носители?